

Huippuratsastusta for dummies

Törmäsin kenttäratsastuksen EM-kisoissa Roomassa ennen maasto-osuuden alkua mielenkiintoiseen näkyyn: joukko yläasteikäisiä ipanoita oli tapahtumassa luokkaretkellä! Porukka istui hiljaa ja kuunteli opettajansa esitelmää siitä, mistä lajissa on kyse ja mitä hetken kuluttua alkavalla maasto-osuudella tulee tapahtumaan. Joku esitti kysymyksiäkin. Mahtavaa!

Tässä porukassa oli mitä todennäköisimmin mukana myös nuoria, joille kosketus lajiin oli ihkaensimmäinen. Ja puhun nyt ratsastuksesta yleensä enkä vain kenttäratsastuksesta. Mikäs sen mukavampi tapa viettää luokkaretkeä kuin piknikillä Rooman kukkuloilla syyskuun helteessä, Euroopan huippujen ratsastusta seuraten? Joku ehkä koki joutuneensa raahatuksi paikalle väkisin, mutta kyllä tuo ainakin minun silmissäni peittoaa kasvitieteelliset puutarhat ja vesisateessa talsitut lintujenkiikarointiretket mennessä tullen. Meikäläiset koululaiset voivat olla roomalaiskollegoilleen kateellisia.

Tälläkin saralla tšekäläisessä kulttuurissa olisi paljon opittavaa muilta mailta vierahilta. Euroopan mestaruuskisoja meillä ratsastuksessa harvoin järjestetään, mutta suurin kansainvälinen ratsastustapahtumammekin on kyllä hinnoiteltu siten, ettei sinne opintoretkeä tehdä, vaikka se mitä mainioin paikka sellaiselle olisikin.

Italialaisten toimista riemastuneena en voi olla luomatta toivekuvia siitä, kuinka ihan tavallinen, hevosista sen kummemmin piittaamaton nuoriso olisi voinut olla vaikkapa täyttämässä niitä pariakymmentä prosenttia tyhjiä penkeistä Helsinki Horse Show'n

World Cup -osakilpailussa. Kuinka hienoa olisikaan esitellä huippuratsastusta niille(kin), jotka eivät siitä mitään tiedä. Hartwall Areenan katsomon penkit lienevät joka tapauksessa monille heistä tuttuja, aivan toisista yhteyksistä tosin.

Puhutaan, että ratsastus on pienen piirin harrastelua ja päivitelään sitä, etteivät ummikot ymmärrä hevostista yhtään mitään. Kysymys kuuluukin: miten voisivatkaan? Harvalle lajia on kädestä pitäen esitelty kuten roomalaiskoululaisille. Moniko heistä voisi kokea oivalluksen siitä, kuinka herkkä ja upea eläin hevonen onkaan? Moniko heistä voisi innostua seuraamaan ratsastusta kilpaurheiluna, jos heidät lajin saloihin perehdytettäisiin? Moniko heistä voisi kiinnostua ratsastuksesta niin paljon, että varaisi alkeiskurssin kotikaupunkinsa ratsastuskoululta?

Ratsastuskilpailukulttuuri on aivan omanlaisensa, tiheätunnelmainen spehtaakkeli, jossa onnistuminen on hiuskarvan varassa. Eläimen läsnäolo tuo mukaan elementin, jota ei voi kokea missään muussa lajissa – näin väittäisin. Esteratsastusta ei turhaan kutsuta nimellä "showjumping". Kansainväliset kilpailut ovat showratsastusta parhaimmillaan.

Mehän tiedämme kyllä, että ratsastus on hieno laji, mutta kuinka kertoisimme sen niille, jotka eivät sitä tiedä? Emme ainakaan sillä, että hinnoittelemme tapahtumamme matti- ja majameikäläisten ulottumattomiin ja esittelemme tyhjiä penkkirivejä televisiossa. Tässä suhteessa esimerkki askeleesta oikeaan suuntaan löytyy heti etelänaapurista.

KATI VALJUS

★ uutisia

★ tuoreita kilpailutuloksia

★ käyttäjien oma kuvagalleria

★ vilkas keskustelupalsta

★ myynti-ilmoituksia

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net